

Udkast til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) I punkt 51 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 er det anført, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, og at dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder, og at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse til en indbyrdes tilnærmelse af strafferetten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler) (jf. konklusionernes punkt 55).

(3) Samtlige medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Konventionen forpligter de parter, der undertegner konventionen, til at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en anden part eller forelægge anmodningen for sine kompetente myndigheder med henblik på at få en kendelse om konfiskation og, såfremt en sådan kendelse opnås, fuldbyrde den. Parterne kan nægte at efterkomme anmodninger om kon-

fiskation, bl.a. hvis den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den anmodede parts lovgivning, eller hvis konfiskation ikke i henhold til den anmodede parts lovgivning kan bringes i anvendelse for den type lovovertrædelse, som anmodningen vedrører.

(4) Ved Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001 er der fastsat bestemmelser om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold. Efter rammeafgørelsen er medlemsstaterne endvidere forpligtede til ikke at tage eller opretholde forbehold med hensyn til artikel 2 om konfiskation i Europarådets konvention, for så vidt lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på over ét år.

(5) Rådet vedtog den 30. november 2000 et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på sikring af bevismateriale og indefrysning af formuegoder. Endvidere fremgår det af punkt 3.3 i programmet, at det er et mål i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse at forbedre fuldbyrdelsen i en medlemsstat af en afgørelse om konfiskation, truffet i en anden medlemsstat, navnlig med henblik på tilbagelevering til offeret for en strafbar handling, under hensyntagen til Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Med henblik på at nå dette mål begrænser denne rammeafgørelse inden for sit anvendelsesområde grundene til nægtelse af fuldbyrdelse og ophæver blandt medlemsstaterne enhver ordning, hvorved en afgørelse om konfiskation kan omdannes til en national afgørelse.

(6) Endelig vedtog Rådet den 22. juli 2003 rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Euro-